

● Рок-фестиваль

Гучно «відшепотів» Рок

Вдруге у статусі обласного фестивалю рок-музики стартував у Шепетівці «Шепіт Року». 29 вересня до міського будинку культури з'їхалося понад двадцять гуртів, серед яких були як місцеві, так і зі Славути, Острога, Нетішина, Рівного і навіть смт. Теплика Вінницької області.

Журі фестивалю очолив лідер групи «Чорні черешні» Юрій Поліщук з Луцька. А почесними членами журі стали директор міського будинку культури Вікторія Талімончук та керівник народного аматорського гурту «Кальцій» Олег Цьомик, який, до речі, був ініціатором проведення обласного фестивалю «Шепіт Року».

Як годиться, рок-фестиваль був представлений різними музичними стилями:

«реп-кор», «хард-кор», «альтернатива», «блек», «класичний рок», «фолк-рок», «грандж» та іншими.

З великого музичного розмаїття в гала-концерт фестивалю потрапило 11 гуртів. Призові ж місця розподілилися наступним чином: почесне третє місце посів гурт «По ту сторону» (м. Рівне); друге — «Пристань» (м. Нетішин), а диплом переможця фестивалю і грошова премія відділу у справах сім'ї та молоді Шепетівського міськвиконкому дісталися чудовому шепетівському музичному колективу «Кумакамаз». Гран-прі обласного рок-фестивалю «Шепіт Року» журі віддало рівненському гурту «Мій батько п'є», який також був відзначений грошовою премією депутата міської ради Дмитра Христюка. Вокаліст гурту (він же маестро церемонії) М'ячик зізнався, що це перша грошова нагорода за час діяльності гурту «Мій батько п'є». Решта учасників гала-концерту стали номінантами фестивалю.

Виступи шепетівчан на фестивалі, без перебільшення, були вдалимими. Зокрема, у номінаціях «Кращий бас-гітарист» та «Кращий барабанщик» фестивалю були

відзначені Іван Сергеев та Павло Терещенко з гурту «NJ» (м. Шепетівка). А виступ шепетівської рок-групи «Крок» (керівник С. Левицький) не лише сподобався публіці та журі своєю національно-патріотичною тематикою (за що й отримав диплом у цій номінації), але й був відзначений кубком від Шепетівської Спілки ветеранів Афганістану, яку юнакам вручив її голова Валерій Окорський.

Л. КРЕКОТУН

На знімках: Д. Христюк вручає дипломи: вгорі — гурт «Мій батько п'є» (м. Рівне), внизу — гурт «Кумакамаз» (м. Шепетівка).

Фестивальний синдром

“Червона рута” знову відсортювала на Поділлі таланти

28-29 жовтня у Кам'янці-Подільському проходив відбірковий конкурс сьомого Всеукраїнського фестивалю сучасної та популярної музики “Червона рута-2001”.

Отже, відбірковий тур відбувся. Усім нам - журналістам, конкурсантам, їхнім батькам та друзям - можна, нарешті, з легкістю зітхнути. Він був дійсно напруженим, а відтак - виснажливим, бо, як співає наш земляк і теж колишній червонорутовець Сашко Пономарьов, "...з ранку до ночі..." тривав гігантський марафон. Пристрасті відшторили, списки укладені... Нашу область в Одесі на фіналі представлятимуть у номінації “Популярна музика” хмельничанка Іна Олійник та Марина Кушнір з Нетішина. Кам'янець-подільський гурт “Умахарамума” виступить в “Акустиці”.

Ще задовго до початку відбіркового конкурсу у молоді, що має хоч якийсь відношення до музики, почалася “передфестивальна хвороба”. Дехто нашівикував писав пісні, робив фотознімки, майже усі шукали гроші. Перед самим конкурсом почали з'являтися, як гриби після дощу, нові колективи. “Мой рослини” за один передфестивальний місяць трансформувалися у два проекти - “Жовтий тиждень” та “Два бакси”. За кілька днів “зібралася” нова хмельницька рок-група “Спосіб життя”. Можливо, саме через оцей показав багато хто виступи гірше, ніж міг би виступити. Та й, як сказав один з учасників конкурсу, деякі прихилили сюди не задля того, щоб перемогти (рейтинг “Червоної руті”, як не крути, неможливо падає), а щоб просто себе показати та на інших подивитися. До речі, приїхало до Кам'янця аж 300 учасників, усього було прослухано за два дні 108 номінантів.

Офіційна увертюра

Перед відбірковою конкурсом відбулася прес-конференція організаторів та кінських представників дирекції “Червоної руті”. Зранку до Кам'янця приїхали генералісімус “Руті” Тарас Мельник та директор школи-майстерні молодих вокалістів Максим Опан. Вони запевняли присутніх у незрівнянності фестивалю, говорили про свої успіхи у культивуванні нових зірок. З цим можна довго сперечатися, адже після відкриття Пономарьова та Одеської акраві зірки на “Руті” не запалювалися.

Тарас Мельник пояснив цю ситуацію так: “Багато телерадіокомпаній просто відмовляються “крутити” записи лауреатів “Червоної руті”. Ми з цим боремося і обіцяємо, що з нового тисячоліття усе зміниться, що краще. Тим паче, що вже зараз запроваджено школу-майстерню для виконавців, яка працюватиме цілий рік.

Рок-музика: Хмельницький не видав чогось справді сильного

Рок не вимагав ані фонограм в режимі “мінус один”, ані якихось стильових прибамбасів і мав найбільш природний вигляд. Дехто, щоправда, прагнув внести у цю музику й своє бачення. Впала в око хмельницька фанково-альтернативна банда “Драйв”. Чомусь запам'ятався гурт “Жовтий тиждень”. Непогано проявили себе рок-н-рольна команда “Каскад” (відома як “Блек кастл”), молоді хмельницькі панк-роківці з “А-4”, альтернативний гурт “Астероїд” (колишній “Тріск”). Вдалися до народної автентичної манери вокалу хмельницька група “Спосіб життя” та Агнес зі Славути. На жаль, ніхто з них не став лауреатом відбіркового туру.

Однак якимось не запам'ятався “Туманий Альбїон” з Кам'янця-Подільського (трансформовані “Револьвер” та “Кам'яний край”). Натомість яскравий слід залишили хмельницькі “Два бакси” з оригінальною сумішшю гравяджу і альтернативи. Обидві команди - лауреати третьої премії відбіркового туру. Про те, що вітчизняний панк-рок не втрачає привабливості, засвідчила перемога “Кальцію” з Шепетівки. Іїня панк-роківська обробка української “Несе Галя воду” припала до душі багатьом шанувальникам року.

Присемно, що стильова палітра рокерів досить різнобарвна, хоча, на жаль, так і не з'явився рок-н-рольний месія - команда номер один.

Поп-музика: цілий букет автентичного фольклору

Перше лауреатське місце дісталось хмельничанці Іні Олійник, яка досить плідно співпрацює з подільським композитором Іваном Пустовим. Жанр Іни можна визначити як альтернативний поп, якому змішані і звуки своєї давнини, і ультрамодерна естетика. Шість нове, трохи східне, оригінальне та загадкове відчувалося в матеріалі Марини Кушнір. Наталя Овчарук з Кам'янця-Подільського володіє дивовижним шармом і дуже сильним чистим голосом. Вона і Тетяна Остапова отримали трето місце.

Серед резервістів запам'ятався Надія Жогел, яка теж вдалася до фольклору в альтернативній обробці. А її поведінка на сцені й взагалі зачарувала і в той же час шокувала присутніх, адже її виступ був схожий на справжній спектакль. Анна Савчук з Хмельницького йде непротореними стежками. Вона теж звернулася до

Переможниця у номінації “Популярна музика” Іна Олійник.

фолк-автентичної, але з елементами модерного аранжування та джазу. Заслугує на увагу виступ Олександри Майданюк. Підкреслена стильність музики і стилю, що йдуть від естетики так званої нової романтики, вдало гармоніюють з природним шармом.

В принципі, багато хто з конкурсантів мав високий виконавський рівень. Інша річ - рівень новизни й індивідуальності. Все добре, що дехто прагнув досягнути ефекту внаслідок творчого експерименту. Щоправда - не всім це вдалося...

Акустика: повна модернізація

Акустична музика подарувала нам цілий обережок оригінальних груп, таких, як “Летаргійний сон” з Городка, “Том із Бидоламу”, “Нечитайло, Джордж, Фітіль”. Дуже цікавим був виступ хмельничанина Володимира Мозолевського і його нового проекту “Я-біда”. Неповторний стиль цієї групи, невимушена поведінка на сцені соліста - і зал приходить в екстаз. Відзначалися оригінальністю та незабутністю кам'яничани з “Умахарамуми”, які й зайняли перше місце у цій номінації.

До речі, ми з часом усе впевненіше відходимо від задушеної одесько-блатної тенденції, якої не дурналися окремі “монстри акустичного жанру” на початку 90-х. Не було її у виступах хмельничанина Сергія Хонтяного та Анатолія Гвоздецького, які продемонстрували досить високий рівень виконання пісень та гри на гітарі. Показовим залишається й те, що акустична музика розвивається в такий-от ансамблевий спосіб.

Танцювальна музика: криза жанру?

Танцювальна музика на цьогорічному відбіркового туру була представлена дуже слабо. Можна сперечатися, за вуха чи ні притягнуто сучасний спектр стилів від

клубного хаусу до репу. І наскільки природно все це вписалося в український контекст, реалії якого, як відомо, відрізняються від західного субкультурного середовища. Якщо ж бути по-справжньому відвертими, на Україні майже немає яскравих та оригінальних представників цього жанру. Тож не дивно, що Кам'янець теж не зміг подарувати нам героя-лідера. Трете місце у цій номінації зайняла Марина Ільченко з Хмельницького, друге дісталось кам'янець-подільським реперам з гурту “Скляні слова”.

Ще три конкурси на регіональному рівні

До програми сьомого обласного відбіркового туру було включено ще дві номінації “Ведучий” та “Сучасна хореографія”. Був і ще один конкурс серед дитячої групи у номінації “Поп-музика”. Варто відзначити хмельницькі танцювальні колективи, які показали дійсно високу майстерність: “Ель-дораво”, “Кредо”, “VSP”. Серед молодих виконавців популярної пісні усім сподобався маленький мулат-кам'яничанин Назарчик Шегельський, з уст якого було дуже дивно почути рідну “Із сиром пироги”. А перше місце у цій номінації журі віддало Каті Гришук з Дунаєвця. Переможницею серед ведучих було обрано хмельничанку Олену Яковчук.

Відбірковий тур фестивалю закінчився. А робота для переможців лише розпочинається. Учасників фінальної “Червоної руті” незабаром запросять у школу-майстерню, щоб довести до розуму їхні “мінусовки”, вдосконалити аранжировку - там, де це потрібно. Уся величезна компанія “Червоної руті” буде чаклувати над сирим матеріалом конкурсантів, поступово доводячи звуки, рухи й зовнішність до цілком прийнятнього “товарного вигляду”.

На “Червоній руті” побувала Марійка НКІФОРОВА.

Культурно-масові події

Фестиваль – шанс реалізувати себе

...Нечищені черевики, волосся скуповджене, у вухах сережки, і це – учасники фестивалю?! - були словнені подиву перші гості перших, ще міських, фестивалів "Ваш вихід, маестро!".

- Та кого ж ви виставляєте на сцену? Хуліганів, неблагополучних підлітків! - обурювались вчителі.

Крізь бурю дорікань, Долаючи хвилі нерозуміння, пробивався дитячо-юнацький фестиваль авторської пісні, керований завідуючою відділом у справах сім'ї і молоді міськвиконкому А.Гайдай та незмінними і незамінними її помічниками – педагогами-організаторами ЖЕК О.Колмиковою та Н.Печенюк.

З часом фестиваль все ж довів своє істинне призначення. Всім стало зрозуміло - тут справа не у зовнішньому лиску, а у можливості висловитись тим, хто має що сказати. "Ваш вихід, маестро!" - це шанс реалізувати себе.

П'ять років тому цей захід підтримали в області, а минулої суботи Шепетівка вітала вже третій обласний фестиваль "Ваш вихід, маестро!".

Традиційно учасників дитячо-юнацького фестивалю зустрічав культурно-просвітницький центр зі статусом музею М.Островського. Сюди завітало більше двадцяти юних бардів з різних районів Хмельниччини, а один прибув навіть із Рівного.

Словами привітання розпочав програму голова міської ради ветеранів В.Г.Антонов. Вшанували своєю присутністю фестиваль почесні гості з

Хмельницького та Шепетівки: Т.Власюк – начальник управління у справах сім'ї і молоді облдержадміністрації та Н.Присяжнюк – головний спеціаліст цього управління. Обласне управління житлово-комунального господарства представляла Л.Сорокіна. Відвідали фестиваль шепетівський міський голова А.Васюковський, його заступник Н.Бунечко, начальник ЖЕК О.Рум'янцева.

Хлопці та дівчата, які виражають своє бачення сьогодення у пісні, представили свої твори на суд компетентного журі, яке очолював М.Лукевич – композитор, викладач Хмельницької дитячої школи мистецтв. А допомагали визначити кращих Л.Щерба – викладач музичної школи та Н.Присяжнюк – головний спеціаліст управління у справах сім'ї і молоді.

На сцені музею панувала відвертість та розкутість. Із вуст виконавців лилось наболіле: соціальні негаразди, проблема наркоманії і, врешті-решт, складності кохання. Один із гостей фестивалю зазначив: "Напевно, наші "благополучні" діти не змогли б так розкритись".

Затихли гітари у залі музею, а на гостей та учасників уже чекала святково вбранна зала кінотеатру ім.М.Островського, господинею якого є Н.Маньківська.

Оформлена у вигляді міської вулиці сцена, малюнки у стилі графіті і виконаний групою підлітків сучасний танець – все це передавало "дворо-

час гала-концерту проходила й церемонія нагородження призерів.

Приз глядацьких симпатій отримали І.Ковальчук з Дунаєвця, О.Хомицький зі Старо-

костянтинівки і красилівчанка К.Кот. Яніс Саволайнен з Кам'яно-Подільського отримав грамоту за волю до перемоги.

Переможницею у номінації "За кращу авторську пісню" стала О.Лисакова, яка виступала за Шепетівку. У номінації "За краще виконання пісні" нагороду отримали В.Гурський з Красилюва, Р.Мисик з Волочеська та С.Крижанівський з Ізяслава. Призерами у номінації "За краще виконання інструментального твору" стали гурт із Славути "BRINBL" та "Летаргічний сон" з Горodka.

А найвищою оцінку журі удостоївся вінківчанин Іван Масловський. Він отримав гран-прі фестивалю.

Шквалом оплесків вітали вихід на сцену та супроводжували кожну композицію у виконанні вихованця фестивалю, нині студента Рівненського університету культури Руслана Герасимчука та його вчителя, викладача цього університету Юрія Поліщука. У виконанні останнього звучав чудо-

Довго не відпускали зі сцени криками "біс" шепетівський гурт "Кальцій", який став переможцем регіонального відбіркового конкурсу "Червона рута-2000".

Вітали учасників фестивалю гості з Хмельницького та Кам'яно-Подільського гурти "Чорний замок" та "Адреналін", шепетівський клуб спортивного і бального танцю "Шанс".

На завершення всі учасники фестивалю заспівали фінальну пісню, осипані зоряним дощем, перейшли до іншої зали гостинного кінотеатру, де їх чекала дискотека.

Спілкувалась я із цими непоказними на перший погляд хлопцями та дівчатами, слухала їхні пісні і врішій думала: "Які ж вони милі та відверті, які щирі. Не хизуються своєю красою, тримають її у серці, а виливають лише під гітару".

І всі вони, не зважаючи на те, чи стали призерами, чи ні, - переможці. Бо ж переможуть сірість буденності, грубість і брутальність нерозуміючих. Бо ж прагнуть вони світла...

ТУСОВКА 28.12.02

Рок повертається у Шепетівку

Наприкінці минулого місяця у міському будинку культури відбувся довгоочікуваний неформалами міста концерт рок-музики. Участь у ньому взяли гурти «Кальцій», «GUN-G», «Бездоня», «Спалах», «По той бік». Як і колись лунала настільки гучна музика, що ледь витримувала апаратура. Та в результаті всі присутні отримали задоволення: публіка - від музикантів, а музиканти - від слухачів. Тож іногородні учасники

концерту розіхались із бажанням невдовзі завітати до нашого міста знову.

Активну участь в організації концерту взяв відомий уже місцевим рокерам Олег Цюмик та нові шанувальники року Ліка Цецхладзе і Валентин Вітюк.

О.АРЗАМАСЦЕВ,
представник Українського
Національного комітету
молодіжних організацій
у Шепетівці.

«Кальцій» потрібен молоді

Цей молодіжний колектив, який працює в стилі джаз-року, добре знаний серед молоді міста. Та до цього визнання Олександр Цюмику, Сергію Козачуку, Владиславу Бурденюку довелося з'їсти, як мовиться, не один пуд солі.

Починалося все з того, що хлопці, закохані у музику, стали збиратися у підвалах, грати на гітарах, співати улюблені твори. У 1998 році вони створюють рок-гурт під назвою «Кальцій». Цей колектив з першого дня створення стає активним учасником молодіжних акцій, що проводяться у місті. Активних, цілеспрямованих Олега, Сергія і Владислава помітили. Директор будинку культури Вікторія Талімончук однією з перших запропонувала юнакам допомогу, насамперед, вийти з «підпілля», тобто з підвалу. У будинку культури їм виділили приміщення і молоді музиканти створюють молодіжне

об'єднання.

У жовтні 2000 року гурт бере участь в обласному відбірковому турі Всеукраїнського фестивалю сучасної пісні та популярної музики «Червона рута - 2001» і займає там почесне друге місце. Після фестивалю юнаки зрозуміли, що потрібно займатися музикою більш професійно. Тому двоє із них - Олег Цюмик і Сергій Козачук вступають на навчання до Рівненського державного гуманітарного університету. І це дає новий поштовх у творчості. Колектив стає ініціатором проведення у Шепетівці рок-фестивалю. Хлопці пробують свої сили і як солісти в різноманітних конкурсах і фе-

стивалях, випускають свій перший диск з власними творами, активно беруть участь у творчому житті міста. Все це дає свої позитивні результати. У 2004 році гурт «Кальцій» стає переможцем обласного відбіркового туру ІХ Всеукраїнського фестивалю сучасної пісні та популярної музики «Червона рута», який проходив у місті Городку. А в червні 2005 року рок-гурт бере участь у фестивалі «Червона рута-2005» у місті Києві і стає дипломантом.

У травні 2006 року учасники гурту показують свою нову програму перед обласним журі і згодом колективу присвоюється почесне звання «Народний». У серпні, до Дня незалежності України, шепетівські музиканти стали дипломантами обласної публіцистично-мистецької акції «Подільський Оскар».

Раїса ЖИТИНСЬКА.

Однорічний «Кальцій»

Шепетівський гурт «Кальцій» у лютому 2001 року святкує першу річницю. За цей час немовля встигло зіграти у шести сейшнах, які проходили у Шепетівці, Хмельницькому, Старокостянтинові, та перемогли у відбірковому турі «Червона рута-2001», що проходив у Кам'янці-Подільському. Також гурт випустив перший альбом, який так і називається «Кальцій». Почути його можна в Інтернеті – на WEB-сайті гурту, який розробляється, а також у самих хлопців вдома, шукайте їх в Шепетівці.

ПРОМО-студія МГО «Кедр» .

заказ за 5.03.2001

«Кальцій»: культуру рок-музики — в Шепетівку!

Мабуть, у кожному провінційному містечку знайдеться кілька хлопців, не обділених музичними здібностями, які мріють створити власний рок-гурт і «прорватися» на велику сцену. Згодом хлопці дорослішають і їхні музичні експерименти припиняються. Або ж не припиняються... І доля дає реальний шанс отримати те, чого вони прагнули всі роки.

Шепетівські хлопці з рок-гурту «Кальцій» пройшли складний шлях від рокерського андеграунду і домашніх репетицій до почесного звання народного аматорського рок-гурту і неодноразових дипломантів «Червоної рути».

А все тому, що коли прийшов час і постало класичне питання «Бути чи не бути?», відчайдухи вирішили: «Бути!» і у 2000 році, у кінотеатрі «Орбіта», дали свій перший концерт «Рок-весна». У тому ж таки році вони вперше стали дипломантами «Червоної рути». Тоді «Кальцій» працював у такому складі: Олег Цьомик (соло-гітара), Олександр Фаустов (бас-гітара), Андрій Островий (вокал). Пізніше до них приєднався Василь Свередюк (барабани).

Мабуть, випробування «великою сценою» виявилось заскладним для хлопців з Шепетівки. Для усіх, крім Олега Цьомика, який був натхненником і лідером гурту. І, певно, не даремно, коли у 2004-му, після чергової «Червоної рути», учасники гурту розійшлися, Олег не покинув свою мрію і вже з 2005-го року «Кальцій» виступає у новому складі: Олег Цьомик (бас-гітара), Сергій Козачук (соло, гітара), Влад Бурденюк (барабани), Анатолій Колісник (клавішні), Ярослав Камінський (баян, сопілка).

Правду каже мудрість: «Що не робиться — все на краще!». Бо інакше й бути не може у тих, хто вперто йде до своєї мети. Сьогодні «Кальцій» — вже давно не «необтесані» рокери з андеграунду, хоча, як запевняє Олег, вони залишаються такими ж простими і щирими у своїй творчості. Передавати енергію рок-музики їм не заважає ні здобута музична освіта, ні елегантні краватки на сцені, та й неформальна молодь так само шаленіє від виступу шепетівської п'ятірки.

— Наша «необтесаність» і «непричесаність» залишається у музичній енергетиці, — ділиться Олег, — просто ми зрозуміли свою місію — донести культуру рок-музики до нашого слухача. Це раніше вона була протестом. Сьогодні рок-музика стала класикою. За кордоном на рок-концерти ходить не лише молодь. Там рок — це солідна, фірмова музика, яку із задоволенням

слухають старші люди. Саме цей факт підштовхнув нас грати не просто «брудний» рок, а прогресувати у напрямку «рок-н-рол — блюз — джаз». А джаз — це вже витончене мистецтво, музика для душі, музика для гурманів. Тому й концерти «Кальцію» за своїм музичним наповненням змішані. Ми прагнемо виховати музичний смак глядачів. Наша мета — не заробити на концерті, а продемонструвати молоді, що ті, хто грають у стилі «рок», можуть бути вихованими, культурними людьми, які мають світлі мрії, а не живуть у наркотично-алкогольному дурмані.

Чотирнадцятого грудня у приміщенні шепетівського міського будинку культури відбувся сольний концерт гітариста-віртуоза Сергія Козачука і гурту «Кальцій». На афішах значилося: «джаз і блюз». І ті, хто цього вечора прийшов послухати гру Сергія і «Кальцію», могли дійсно відчувати себе так, ніби опинилися на концерті у Сполучених Штатах. Живий звук, чудове світло, неперевершене виконання і надзвичайно маленька вартість квитка. Ось таке приємне поєднання!

Найбільше, мабуть, за хлопців хвилювалася їхня «друга мама» Вікторія Талімончук — директор МБК, яка всіляко допомагає і підтримує музикантів. Щиру подяку хлопці висловили Олегу Соболевському і Анатолію Коліснику — вони доклали багато зусиль, щоб концерт відбувся.

Привітати музикантів прийшли заступник міського голови з гуманітарних питань Лідія Антонюк та завідувач відділу культури Валентина Матицина і вручили їм подарунок.

Почесним дипломом та грошовою премією від депутата Шепетівської міської ради Дмитра Христюка був нагороджений соліст «Кальцію» Сергій Козачук. Були й троянди від шанувальниць, і пісні «на біс». Хлопців не відпущали ще півгодини.

— До речі, цього року ми знову їдемо на фестиваль «Червона рута», — зітхає Олег Цьомик, лідер народного аматорського рок-гурту «Кальцій». — Мабуть, це — наша карма...

Лариса ПІДГРНА.

Знайомтесь – “Кальцій”

Близько року тому в музичному житті нашого міста сталась подія: з уже відомих в молодіжних колах музикантів утворився новий гурт – “Кальцій”. Отож, знайомтесь: Олег Цьомик – композиторських справ майстер. Оригінальність гурту забезпечує бас-гітарист та вокаліст Олександр Хаустов. Сценічне обличчя гурту представляє вокаліст Андрій Островий. На ударних грає Василь Свередюк. Він, хоч і з запізненням, але гармонійно влився в команду.

Кор.: - Хлопці, що стало приводом для створення гурту?

А.О.: - Ми всі – друзі, любимо музику. Вирішили, що творити краще разом. От і виник гурт.

В.С.: - Так, саме нестримне бажання творити нас і об'єднало. З цим відчуттям ми прокидаємось щодня. І саме бажання втілити свої відчуття, емоції, думки в музику стало основним фактором створення гурту.

Кор.: - Яким ви бачите свій репертуар?

О.Х.: - Наш репертуар – це наш настрій, завжди різний. Іноді серйозний та здебільшого веселий.

О.Ц.: - Співаємо серйозно про смішне, і з гумором – про серйозне. Намагаємось оригінально доносити до слухачів старі проблеми у новому світлі.

А.О.: - Репертуар різноманітний – від депресивної “Лавочки” до пісні “Лірична”, у якій просто “немає даху”.

Кор.: - Стиль вашого виконання – оригінальний, важко визначити його належність до

Музична тусовка

конкретного музичного напрямку. Як ви визначили його для себе?

О.Х.: - Я відніс би його до чогось середнього між альтернативною музикою і панк-роком.

Кор.: - Думаю, не буде новим для вас запитання: чому саме “Кальцій”?

А.О.: - Ви не перша, хто ставить це запитання, і не остання, хто не отримає на нього конкретної відповіді.

В.С.: - Тут у кожного свої асоціації. Нехай розуміння цієї назви у кожного буде своїм.

Кор.: - Як часто ви берете участь у масових заходах, і у яких саме?

О.Ц.: - За недовгий час існування наш гурт виступав на багатьох концертах, фестивалях, сейменах. Маємо і нагороди – друге місце на Всеукраїнському фестивалі “Червона рута”.

Кор.: - Яким був ваш останній виступ?

О.Х.: - В якості гостей ми грали на фестивалі “Ваш вихід, маестро!”, який, до речі, свого часу допоміг нам реалізувати себе. Було гарно, було весело, був “золотий дощ” на фінальній пісні. Нам сподобалось!

Кор.: - Якою ви бачите свою команду в майбутньому?

А.О.: - Дружною, знаменитою. Важливо, щоб нас не полишало взаєморозуміння.

О.Ц.: - У наших найближчих планах – вирішення проблеми з приміщенням для репетицій і підготовка до сеймену, який плануємо організувати десь напередодні Новорічних свят.

О.Х.: - ...І працювати, працювати, працювати.

Олена КЕМЕНЯШ.

Рок – культура

Музика, безумовно, впливає на людину, тому ми самі обираємо свій настрій. Хто не може жити без драйву, кого захоплює екстрім, кому понад усе подобається, коли адреналін розповсюджується по тілу, – слухає ROCK.

У Шепетівці періодично з'являються нові рок-гурти, але для музикантів-початківців складно одразу придбати якісне музичне обладнання для репетицій. Адже воно коштує чималі гроші. Розуміючи потреби молоді, МГО «КЕДР» започатковує роботу клубу «РОК-ГУРТ». Створено належну базу для репетицій, розроблено графік проведення мастер-класів для бажаючих удосконалюватись, плануються виступи кращих рок-виконавців. Тому тут є великі шанси показати, на що ти здатен.

Рок-гурт "Кальцій" під час виступу в арт-клубі "Третій сектор"

На сцені – рок-групи

Наприкінці минулого року міський відділ у справах молоді і спорту спільно з колективом культурно-просвітницького центру міста та педагогами-організаторами ЖЕКу започаткував серію благодійних концертів на підтримку творчої молоді. Вона отримала назву «Дебют». Уже продемонстрували своє мистецтво кілька дебютантів. І ось днями в міському будинку культури відбувся черговий виступ, присвячений

пам'яті музиканта рок-групи «Нірвана» Курта Кобейна.

Протягом двох годин в залі звучала рок-музика. Своєрідним лідером програми був колектив «Дивний стан». Руслан Герасимчук, Олег Цьомик, Олег Білосоров та їхні друзі виконували твори як свої, так і мелодії групи Курта Кобейна.

На знімку: фрагмент концерту.

Фото К.Білосорова

ВАШ ВИХІД, МАЕСТРО!

Дайте відбутися, не дайте згубитися,
Зрізатись, знизитись, спитись, скотитися,
Дайте відбутися, не дайте змішатися,
Злитися, звикнутись. Не дайте пропасти!

Під таким девізом у м. Шепетівка відбувся III обласний фестиваль авторської пісні "Ваш вихід, маестро!", приурочений до Міжнародного дня студента.

Учасниками фестивалю стали виконавці і гурти з Нетішина, Славути, Грицева, Кам'янець-Подільського, Хмельницького, Рівного. Всі регіони та міста Хмельниччини прислали на цей конкурс своїх представників.

Вперше проведений у Шепетівці в 1995 році як міський, фестиваль згодом переріс в обласний, а в цьому році і в регіональний, народжуючи і підтримуючи юні таланти, які без спеціальної музичної освіти, творять, стають своєрідними дворовими "маестро".

Своє мистецтво перед глядачами показали учасники у віковій категорії до 18 років - Євгенія Кошель, Ліана Шафраковська (Ізяслав), Олексій Самойлюк (Славути) і учасники вікової групи від 18 до 25 років - О. Хацетов, А. Островий (Шепетівка), В. Лукінов (Рівне), С. Гріщенко (Старокостянтинів), Ю. Кульков (Нетішин), А. Яцина (Теофіполь), С. Півень (Гриців), В. Рибчинський (Славути), О. Кондратюк (Славутський р-н).

Приз глядацьких симпатій у молодшій віковій групі отримала Катерина Кот (Красилів), а у старшій - Олександр Хомицький (Старокостянтинів) та Ірина Ковальчук (Дунаївці).

Призерами у молодшій віковій категорії став гурт "БРІНБЛ" (Славути), а у старшій "Летаргічний сон" (Городок). Грамотою нагороджений гурт "Адреналін" із м. Кам'янець-Подільський.

Олена Лисакова з Шепетівки стала переможницею у номінації "За кращу авторську пісню". Приз у номінації "За волю до перемо-

ги" здобув Яніс Саволайнен з Кам'янець-Подільського. "Гран-прі" отримав бард із Віньковець Іван Масловський, який своїм співом привернув до себе загальну увагу.

Фестиваль ростить своїх вихованців, вони вдосконалюються, розправляють крила, вилітають на обрії регіональних і всеукраїнських конкурсів. Перший крок до великої сцени зробив тут шепетівський гурт "Кальцій" - переможець регіонального відбіркового конкурсу "Червона рута-2000".

Фестиваль дав крила і шепетівчанину Руслану Герасимчуку, нині студенту Рівненського державного університету культури. Він прибув на фестиваль 2000 разом зі своїм учителем Юрієм Поліщуком, викладачем університету і керівником гурту "Чорні черешні".

Неля Бунечко, заступник міського голови, одна із організаторів фестивалю поділилася своїми враженнями: "Я придаю велике значення подібним заходам, тому що вони допомагають не лише виявити таланти, але й витягнути здібних підлітків і молодь із підворіть, дати їм можливість самоутвердитися, повірити у себе, знайти шлях у доросле життя".

Фестиваль закінчився, але ми не прощаємося із ним, бо фестиваль - це свято, яке завжди з нами.

Візьмемося за руки, друзі, щоб не пропасти поодиночі, скажемо "геть" сірості, байдужості, буденності!

Народилися нові "зірки"! Хто наступний? Ваш вихід, маестро!

М. ЗВЕДЕНЮК,
"ПУЛЬС",
м.Шепетівка.

Вони завжди такі, які є

І цим вони відрізняються від інших. Не намагаються когось наслідувати, догоджати чимось смакам. У них своє життя, своя музика, свій стиль, який вони називають «альтрокгранджролл». Чималій молодіжній аудиторії ці обличчя добре знайомі, а кому ж ні - знайомтесь. Це рок-гурт «Кінцевий результат». Руслан ГЕРАСИМЧУК, Вадим ПАРФЕНЮК, Олександр ТИМЧЕНКО та Олег ЦЬОМИК (зліва направо).

Хлопці давно займаються музикою, та у такому квартеті працюють лише близько року.

- Хто або що спрямувало ваш вибір у музиці?

Вадим: Наш вік. Погляд в екран.

Руслан: Голівне у пошуках себе не втратити самотність.

- Чим займаєтесь крім репетицій та концертів?

Олег: Ми різні люди, тому займаємось різними справами.

- Напевно ви маєте подруг, друзів поза гуртом. Як складаються ваші взаємини з ними?

Олег: Ми граємо складну музику (в плані не професіоналізму, а настрою), відповідно вона притягає складних людей і стосунки з ними непрості.

- До вашого репертуару входять пісні лише власного «виробництва»?

Вадим: Так. Тільки наші пісні. Пишемо їх всі потроху і в залежності від настрою.

- Зміст вашої творчості. Її джерела.

Вадим: Це погляд на різні речі нашими очима, на людей таких, як ми і протилежних.

- Що, на вашу думку, зараз потрібно музикантам, щоб досягти успіху?

Олег: Бути ні на кого не схожим. Нове, я вважаю, не завжди забуте старе. А взагалі ми просто займаємось улюбленою справою.

Руслан: У наш час важко досягти успіху без підтримки фінансами і то чималенькими.

Вадим: Розгін ми набрали. Тепер нам потрібен простір.

- Чи не робили ви спроб поставити свою творчість на комерційну основу?

Вадим: Справжня музика - це така річ, яка не має нічого спільного з грішми. Та було б непогано аби вона допомагала заробляти на життя.

- У вас вже є фани?

Олег: Фани є лише у видатних груп. А нашими шанувальниками є друзі та друзі наших друзів. Сподіваємось з часом їхні ряди поповнюватимуться.

- У січні та квітні в нашому місті відбувся сейшн (виступ кількох гуртів). У ньому брали участь рок-гурти із сусідніх міст. Чому місцем виступу обрали Шепетівку?

Олександр: Викликано це тим, що після концерту можна швидко дістатись додому на літаку, що біля кінотеатру, або ж на паровозі, що біля музею.

- Хтось вам все ж допомагає влаштувати концерти?

Руслан: Безпосередньо допомогу нам надають заввідділом у справах сім'ї і молоді А.О.Гайдай, О.Колмикова і Н.Печенюк - педагоги-організатори з ЖЕКу.

- Назва вашого гурту досить символічна. Що саме вона означає, чи не досягнення кінцевого результату у творчості?

Вадим: Звісно ж, ні. Наша назва є свідченням лише того, що ми нарешті усталили свій склад. Але людям, які творять, досягнуто-го завжди мало. Тому ми не припиняємо руху

АНГЕЛЫ НА РОК НЕ ХОДЯТ

Десять лет назад, в октябре 90-го года, украинские студенты устроили голодовку на площади Независимости в Киеве. Результатом была принятая тогда, но так и не выполненная донныне Резолюция о том, что Украина принимает Декларацию Независимости, запрещает нашим соотечественникам служить в армии за пределами родины и не будет рассматривать никаких союзных договоров с Россией и другими странами постсоветского государства и т. д. — всего 13 пунктов. Это был первый случай, когда представители студенческой общественной организации, лидер Украинского студенческого союза Олесь Доний получил право выступить с трибуны Верховной Рады. И первый случай, когда чиновникам нечего было противопоставить общественному движению. Они пошли на уступки, согласились со всем. Трагедия была в другом: такие известные сегодня люди, как Олесь Доний, Вячеслав Пиховшек, Вячеслав Куриленко, позволили тогда отстранить себя от политики... Их действия полностью заблокировали. А Верховная Рада приняла новое постановление: минимальный возраст кандидата в депутаты — 24 года, а не 18, как было раньше. На парламентских выборах был поставлен крест. Удивительно, что в таких взглядах сошлись и коммунисты, и Рух... Испугались, что ли?

В начале 90-х молодежь доказала, что она существует, что она выросла. Участники Бархатной революции не свершили кардинальных перемен, но для кого-то стали символом эпохи и дали шанс молодым. Молодежный парламент в Хмельницком, учась на оши-

фити, научной конференцией и политической забастовкой — это их мир. Похоже, этот мир и право на него они намерены крепко оберегать. Они верят в новую свободную Украину.

В память о Бархатной Революции молодежный парламент провел рок-концерт, который состоялся 27 сентября в городском Доме Культуры. И пускай это был узкий круг посетителей и приглашенных, но главное, что событие не прошло незамеченным. На эту тему студенты будут говорить в дискуссионном клубе, расскажут стихи в центре Рериха, а может, друг другу на кухне. Приятно, что акцию поддержали не студенты 90-х, а сегодняшние. Значит, призрак все еще бродит.

Замечательно, что рок-акция проводится не только с целью борьбы с наркотиками. Мероприятием заинтересовались любители рока, таким образом присоединяясь к новой молодежной революции. Идея рождения новой генерации не принадлежит целиком и полностью политике. Это касается науки, искусства, спорта и т. д. Задумка по душе и любителям роликов, и поклонникам граффити. Президент молодежного парламента Эдуард Гладков уверен: "Сегодня они рисуют замысловатые буквы, завтра они напишут: "Новая генерация Украины", "Молодежная перспектива Украины".

Участники акции: группа "Черный Замок" из Хмельницкого и шепетовская группа "Кальций" с удовольствием поддержали идею. Помимо них, приглашались и другие, но кто по идейным соображениям, кто по материальным отказались. Были и веские причины. Никто на них и не в обиде: каждый выбирает свой путь и вправе иметь свое собственное мнение. Впоследствии организаторы планируют проводить похожие вечера и бардовской, и акустической песни. "Отдыхать могут все. А мы пытаемся личную заинтересованность каждого определенным искусством приобщить к еще более весомому. Хотим напомнить людям о чем-то большем, — говорит Эдуард. — Ясно, что это не собрание ангелов с крылышками".

Для "Теленавигатора" Елена Волошина

P.S. Пользуясь случаем, редакция "Теленавигатора" поздравляет молодежного лидера Эдуарда Гладкова с законным браком. Счастья, здоровья, взаимопонимания твоей семье. Живите без революций.

ке життя міста і працювати на місцях у своєму регіоні.

Наш актив пройшов фахові навчання з фандрейзингу (залучення коштів), з написання громадських проєктів. Навчання проводились в Шепетівці, Грицеві висококваліфікованими спеціалістами з питань організації громадської діяльності. У той же час «кедрівці» залишаються вірними початковій своїй меті — організації культурного дозвілля молоді. А головним завданням було, є і буде підтримка творчої молоді в місті.

— Чи є на сьогодні конкретні приклади тих, котрі, завдяки «КЕДРУ», змогли якось самореалізуватися, знайти своє місце у суспільному житті міста чи району?

— Ціла плеяда «кедрівців» знайшла себе завдяки нашій молодіжній організації. Наприклад, Андрій Островий, який був спочатку членом неформального рок-об'єднання. Приєднавшись до «кедрівців», вирішив отримати вищу освіту. Став професійним співаком, а зараз зростає, як громадський діяч, є заступником голови МГО «КЕДР». До слова, свою творчу кар'єру Андрій розпочав з фестивалю бардівської пісні. Спочатку, як учасник, згодом — перемаєць, а цього року він уже виступив у якості керівника цього проєкту та члена журі.

Руслан Герасимчук — професійний музикант, зараз у складі гурту «Вода» у Києві. Починав свою кар'єру з лідера неформального, андеграундного гурту, також був членом координаційної ради організації. Брав участь у вищезгаданому бардівському фестивалі.

Олег Цьомик — член молодіжної літературної студії. Як активіст «Кедру», раніше організував концерти, заходи для молоді. Зараз лідер популярного у місті і далеко за його межами гурту «Кальцій», працівник міського будинку культури.

Оксана Арзамасцева з часу заснування «КЕДРУ» була секретарем координаційної ради. Зараз продовжує активно займатись громадською діяльністю. Очолює жіночий осередок «Світлиця пані Оксани» у Грицеві, організує роботу майстерні з пошиття одягу-оберегу, старовинного рукоділля, бісе-